

31997L0009

L 84/22

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

26.3.1997.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 97/9/EK**(1997. gada 3. marts)****par ieguldītāju kompensācijas sistēmām**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

aizsardzības līmeni gadījumā, ja ieguldījumu sabiedrība nespēj pildīt saistības pret saviem ieguldītājiem;

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 57. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Eiropas Monetārā institūta atzinumu ⁽³⁾,pieņemot lēmumu saskaņā ar Līguma 189.b pantā noteikto procedūru ⁽⁴⁾, ievērojot Samierināšanas komitejas 1996. gada 18. decembrī apstiprināto kopīgo dokumentu,

(5) tā kā tāpēc mazie ieguldītāji tikpat droši kā vietējo ieguldījumu sabiedrību pakalpojumus varēs izmantot ieguldījumu pakalpojumus, ko sniedz Kopienas ieguldījumu sabiedrību filiāles vai kas tiek sniegti, pamatojoties uz pakalpojumu sniegšanu pāri robežām, zinot, ka gadījumā, ja ieguldījumu sabiedrība nevarēs pildīt saistības pret saviem ieguldītājiem, uz viņiem attieksies saskaņots minimālais aizsardzības līmenis;

(6) tā kā, ja nav šādas minimālas saskaņošanas, uzņēmēja dalībvalsts ieguldītāju aizsardzības interesēs var uzskatīt par pamatotu prasību, lai citu dalībvalstu ieguldījumu sabiedrības, kas darbojas ar filiāļu starpniecību vai saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus, pievienojas uzņēmējas dalībvalsts kompensācijas sistēmai, ja savā izcelsmes dalībvalstī tās nepieder nevienai ieguldītāju kompensācijas sistēmai vai arī ja tiek uzskatīts, ka tās pieder sistēmai, kas nesniedz līdzvērtīgu aizsardzību;

(1) tā kā 1993. gada 10. maijā Padome pieņēma Direktīvu 93/22/EEK par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā ⁽⁵⁾; tā kā minētā direktīva ir būtiski svarīgs dokuments, lai izveidotu iekšējo tirgu ieguldījumu sabiedrību jomā;

(2) tā kā Direktīva 93/22/EEK nosaka uzraudzības normas, kas pastāvīgi jāievēro ieguldījumu sabiedrībām, tostarp normas, kuru mērķis ir iespējami labi aizsargāt ieguldītāju tiesības attiecībā uz viņiem piederošo naudu vai finanšu instrumentiem;

(7) tā kā, lai gan vairākumā dalībvalstu jau ir kādas ieguldītāju kompensācijas procedūras, kopumā šīs procedūras neatbilst uz visām ieguldījumu sabiedrībām, kurām ir Direktīvā 93/22/EEK paredzētā vienotā atļauja;

(3) tā kā tomēr neviena uzraudzības sistēma nevar nodrošināt pilnīgu aizsardzību, jo īpaši, ja notiek krāpšana;

(8) tā kā tāpēc jāprasa, lai visām dalībvalstīm būtu ieguldītāju kompensācijas sistēma vai sistēmas, kurām piederētu visas šādas ieguldījumu sabiedrības; tā kā visām sistēmām jāattiecas uz naudu un finanšu instrumentiem, kas ir ieguldījumu sabiedrības turējumā saistībā ar ieguldītāja ieguldījumu darījumiem, kurus gadījumā, ja ieguldījumu sabiedrība nevar pildīt saistības pret saviem ieguldītājiem, nav iespējams atdot ieguldītājam; tā kā tas nekādi neskar normas un procedūras, ko katrā dalībvalstī piemēro attiecībā uz lēmumiem, kas jāpieņem ieguldījumu sabiedrības maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

(4) tā kā aizsargāt ieguldītājus un uzturēt uzticību finanšu sistēmai ir svarīgi, lai izveidotu iekšējo tirgu šajā jomā un tas pienācīgi darbotos; tā kā tāpēc ir svarīgi, lai visām dalībvalstīm būtu ieguldītāju kompensācijas sistēmas, kas garantētu vismaz mazajiem ieguldītājiem saskaņotu minimālo

(9) tā kā ieguldījumu sabiedrības jēdziens aptver arī kredītiestādes, kam ir atļauts sniegt ieguldījumu pakalpojumus; tā kā arī šīm kredītiestādēm jāpiedalās ieguldītāju kompensācijas sistēmā, kas nodrošinātu to ieguldījumu darījumus; tā kā tomēr nav jāparedz, ka šādas kredītiestādes piedalās divās atsevišķās sistēmās, ja viena sistēma

⁽¹⁾ OV 321, 27.11.1993., 15. lpp., un OV C 382, 31.12.1994., 27. lpp.

⁽²⁾ OV C 127, 7.5.1994., 1. lpp.

⁽³⁾ Atzinums sniegts 1995. gada 28. jūlijā.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 1994. gada 19. aprīļa atzinums (OV C 128, 9.5.1994., 85. lpp.), Padomes 1995. gada 23. oktobra kopējā nostāja (OV C 320, 30.11.1995., 9. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1996. gada 12. marta lēmums (OV C 96, 1.4.1996., 28. lpp.). Eiropas Padomes 1997. gada 17. februāra lēmums un Eiropas Parlamenta 1997. gada 19. februāra lēmums (OV C 85, 17.3.1997.).

⁽⁵⁾ OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.

atbilst gan šīs direktīvas prasībām, gan prasībām Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvā 94/19/EK par noguldījumu garantijas sistēmām⁽¹⁾; tā kā tomēr, ja ieguldījumu sabiedrība ir kredītiestāde, dažos gadījumos var būt grūti atšķirt noguldījumus, uz kuriem attiecas Direktīva 94/19/EK, no naudas, kas atrodas turējumā sakarā ar ieguldījumu darījumiem; tā kā jāļauj dalībvalstīm noteikt, kuru no direktīvām piemērot attiecīgā prasījuma gadījumā;

(10) tā kā Direktīva 94/19/EK ļauj dalībvalstij atbrīvot kredītiestādi no pienākuma piedalīties noguldījumu garantijas sistēmā, ja šī kredītiestāde piedalās sistēmā, kas aizsargā pašu kredītiestādi un jo īpaši — nodrošina tās maksātspēju; tā kā, ja kredītiestāde, kas piedalās šādā sistēmā, ir arī ieguldījumu sabiedrība, dalībvalstij vajadzētu būt iespējai, ievērojot noteiktus nosacījumus, to atbrīvot no pienākuma piedalīties ieguldītāju kompensācijas sistēmā;

(11) tā kā saskaņotajam minimālajam kompensācijas līmenim, kas ir ECU 20 000 katram ieguldītājam, jābūt pietiekamam, lai aizsargātu mazo ieguldītāju intereses, ja ieguldījumu sabiedrība nespētu pildīt saistības pret saviem ieguldītājiem; tā kā tāpēc ir pamats noteikt saskaņotu minimālo kompensācijas līmeni ECU 20 000; tā kā, līdzīgi kā Direktīvā 94/19/EK, var būt vajadzīgi ierobežoti pārejas noteikumi, lai panāktu kompensācijas sistēmu atbilstību minētajai summai, jo tā attiecas arī uz dalībvalstīm, kurās šīs direktīvas pieņemšanas brīdī nav šādas sistēmas;

(12) tā kā tāda pati summa tika noteikta Direktīvā 94/19/EK;

(13) tā kā, lai mudinātu ieguldītājus pietiekami piesardzīgi izvēlēties ieguldījumu sabiedrības, ir pamats ļaut dalībvalstīm prasīt, lai ieguldītāji ciestu daļu no visiem zaudējumiem; tā kā tomēr jābūt nodrošinātiem vismaz 90 % no visiem ieguldītāja zaudējumiem, ja attiecīgā izmaksājamā kompensācija ir mazāka par Kopienas minimumu;

(14) tā kā dažu dalībvalstu sistēmas piedāvā nodrošinājuma līmeņus, kas ir augstāki par šīs direktīvas saskaņoto

minimālo aizsardzības līmeni; tā kā šajā ziņā tomēr nav vajadzības veikt izmaiņas minētajās sistēmās;

(15) tā kā, saglabājot Kopienā sistēmas, kas paredz nodrošinājuma līmeni, kas ir augstāks par saskaņoto minimumu, vienā un tajā pašā teritorijā var radīt atšķirības kompensācijā un konkurences apstākļos starp vietējām ieguldījumu sabiedrībām un citu dalībvalstu sabiedrību filiālēm; tā kā, lai novērstu minētos trūkumus, jāļauj filiālēm pievienoties uzņēmēju dalībvalstu sistēmām tā, ka tās var piedāvāt saviem ieguldītājiem tādu pašu nodrošinājumu, kādu paredz tās valsts sistēmas, kurā tās darbojas; tā kā Komisijai ziņojumā par šīs direktīvas piemērošanu jānorāda apmērs, kādā filiāles ir izmantojušas šo iespēju, un grūtības, kādas rodas filiālēm vai ieguldītāju kompensācijas sistēmām, īstenojot minētos noteikumus; tā kā ir pieļaujama iespēja, ka izcelsmes dalībvalsts sistēmas pašas piedāvā šādu papildu nodrošinājumu, ievērojot šādās sistēmās ietvertus nosacījumus;

(16) tā kā traucējumus tirgū var radīt tādas ieguldījumu sabiedrību filiāles, kas darbojas dalībvalstī, kura nav to izcelsmes dalībvalsts, un kas piedāvā augstākus nodrošinājuma līmeņus par tiem, ko piedāvā uzņēmējā dalībvalstī atļautās ieguldījumu sabiedrības; tā kā nodrošinājuma līmenis vai apjoms, ko sniedz kompensācijas sistēmas, nedrīkst kļūt par konkurences instrumentu; tā kā tāpēc vismaz sākumposmā jānosaka, ka nodrošinājuma līmenis un apjoms, ko izcelsmes dalībvalsts sistēma sniedz to filiāļu ieguldītājiem, kuri atrodas citā dalībvalstī, nedrīkst pārsniegt maksimālo līmeni vai apjomu, ko attiecīgā sistēma sniedz uzņēmējā dalībvalstī; tā kā iespējami drīz jāizskata visi iespējamie traucējumi tirgū, pamatojoties uz gūto pieredzi un ņemot vērā pārmaiņas finanšu jomā;

(17) tā kā dalībvalstij jābūt iespējai liegt nodrošinājumu, ko paredz ieguldītāju kompensācijas sistēmas, dažām īpaši uzskaitītu ieguldījumu vai ieguldītāju kategorijām, ja tā uzskata, ka tām nav vajadzīga īpaša aizsardzība;

(18) tā kā dažās dalībvalstīs par ieguldītāju kompensācijas sistēmām atbild profesionālas organizācijas; tā kā citās dalībvalstīs ir sistēmas, kas izveidotas un reglamentētas saskaņā ar likumu; tā kā šāda statusa atšķirība rada problēmu

⁽¹⁾ OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

vienīgi attiecībā uz obligātu dalību sistēmās un izslēgšanu no tām; tā kā tāpēc vajag veikt pasākumus, kas ierobežotu sistēmu pilnvaras minētajā jomā;

(19) tā kā ieguldītājam kompensācija jāsaņem bez pārmērīgas kavēšanās, ja reiz viņa prasība ir atzīta par likumīgu; tā kā kompensācijas sistēmām jāspēj pašām noteikt pamatotu laiku prasījumu iesniegšanai; tā kā laika notecējumu tomēr nedrīkst vērst pret ieguldītāju, kurš nav varējis prasījumu iesniegt atļautajā laikā attaisnojoša iemesla dēļ;

(20) tā kā ieguldītāju informēšana par kompensācijas pasākumiem ir būtiski svarīga ieguldītāju aizsardzībā; tā kā Direktīvas 93/22/EEK 12. pants nosaka, ka ieguldījumu sabiedrībām, pirms tās stājas darījuma attiecībās ar ieguldītājiem, viņi jāinformē par iespējamo kompensācijas sistēmas piemērošanu; tā kā tāpēc šai direktīvai jānosaka noteikumi par šo potenciālo ieguldītāju informēšanu attiecībā uz kompensācijas sistēmām, kas sedz viņu ieguldījumu darījumus;

(21) tā kā, reklamā neierobežoti atsaucoties uz kompensācijas sistēmas apmēru un apjomu, tomēr var tikt iespaidota finanšu sistēmas stabilitāte vai ieguldītāju uzticība; tā kā dalībvalstīm tāpēc jānosaka normas, kas šādas atsauces ierobežotu;

(22) tā kā principā šī direktīva nosaka, ka visām ieguldījumu sabiedrībām jāpiedalās ieguldītāju kompensācijas sistēmā; tā kā direktīvas, kas reglamentē to visu ieguldījumu sabiedrību uzņemšanu, kuru juridiskā adrese ir valstī, kas nav dalībvalsts, un jo īpaši Direktīva 93/22/EEK, kas ļauj dalībvalstīm izlemt, vai un ar kādiem nosacījumiem ļaut šādu ieguldījumu sabiedrību filiālēm darboties teritorijā; tā kā uz šādām filiālēm neattiecas ne brīvība sniegt pakalpojumus saskaņā ar Līguma 59. panta otro daļu, ne tiesības veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kuras nav tās dalībvalstis, kur šīs filiāles darbojas; tā kā attiecīgi dalībvalstij, uzņemot šādas filiāles, jāizlemj, kā tām piemērot šajā direktīvā ietvertos principus, kas ir saderīgi ar Direktīvas 93/22/EEK 5. pantu un vajadzību aizsargāt ieguldītājus un uzturēt finanšu sistēmas vienotību; tā kā ir būtiski svarīgi, lai ieguldītāji, kas griežas šādās filiālēs, būtu pilnībā informēti par to, kādi kompensācijas pasākumi uz viņiem attiecas;

(23) tā kā šajā direktīvā nav obligāti jānosaka ieguldītāju kompensācijas sistēmu finansēšanas formas, ņemot vērā

to, ka, no vienas puses, principā ieguldījumu sabiedrībām pašām jāsedz šādu sistēmu finansēšanas izmaksas un, no otras puses, ka šādu sistēmu finansēšanas iespējām jābūt proporcionālām to saistībām; tā kā tas tomēr nedrīkst apdraudēt attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti;

(24) tā kā šī direktīva nedrīkst darīt atbildīgas dalībvalstis vai to kompetentās iestādes attiecībā uz ieguldītājiem, ja tās ir nodrošinājušas, ka ir ieviesta un oficiāli atzīta viena vai vairākas sistēmas ieguldītāju kompensācijai vai aizsardzībai saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti šajā direktīvā;

(25) tā kā, visbeidzot, ir vajadzīgs ieguldītāju kompensācijas procedūru minimāls saskaņošanas līmenis, lai izveidotu iekšējo tirgu ieguldījumu sabiedrībām, jo tas ļaus ieguldītājiem ar lielāku uzticību veikt darījumus ar šādām sabiedrībām, jo īpaši — ja tas attiecas uz citu dalībvalstu izcelsmes sabiedrībām, un ļaus izvairīties no visām grūtībām, kas rodas, uzņēmējai dalībvalstij piemērojot vietējos noteikumus par ieguldītāju aizsardzību, kas nav koordinēti Kopienas līmenī; tā kā saistoša Kopienas direktīva ir vienīgais piemērotais līdzeklis, lai sasniegtu vēlamo mērķi, ievērojot to, ka vispār nav tādu ieguldītāju kompensācijas shēmu, kas atbilst Direktīvas 93/22/EEK darbības jomai; tā kā šī direktīva veic tikai vajadzīgo saskaņošanas minimumu un ļauj dalībvalstīm paredzēt plašāku un augstāku aizsardzības līmeni, ja tās vēlas, un dod dalībvalstīm vajadzīgās rīcības iespējas attiecībā uz ieguldītāju kompensācijas sistēmu organizāciju un finansēšanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā:

1. "Ieguldījumu sabiedrība" ir ieguldījumu sabiedrība, kā noteikts Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 2. punktā:

— kas ir atļauta saskaņā ar Direktīvas 93/22/EEK 3. pantu

vai

- saskaņā ar Padomes Direktīvu 77/780/EEK ⁽¹⁾ un Padomes Direktīvu 89/646/EEK ⁽²⁾ ir atļauta kā kredītiestāde, kuras atļauja attiecas uz vienu vai vairākiem ieguldījumu pakalpojumiem, kas uzskaitīti Direktīvas 93/22/EEK pielikuma A iedaļā.
2. "Ieguldījuma darījums" ir jebkurš ieguldījumu pakalpojums, kas definēts Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 1. punktā, un pakalpojums, kas minēts tās pašas direktīvas pielikuma C iedaļas 1. punktā.
3. "Finanšu instrumenti" ir instrumenti, kas minēti Direktīvas 93/22/EEK pielikuma B iedaļā.
4. "Ieguldītājs" ir jebkura persona, kas sakarā ar ieguldījuma darījumu uztic naudu vai finanšu instrumentus ieguldījumu sabiedrībai.
5. "Filiāle" ir darījumu vieta, kas ir ieguldījumu sabiedrības daļa, kurai nav juridiskas personas statusa un kura sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kurus ieguldījumu sabiedrībai ir atļauts sniegt; visas darījumu vietas, ko ieguldījumu sabiedrība ar vadību citā dalībvalstī ir izveidojusi vienā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli.
6. "Kopīgs ieguldījuma darījums" ir ieguldījuma darījums, kuru veic uz divu vai vairāku personu rēķina vai attiecībā uz kuru divām vai vairākām personām ir tiesības, ko var izmantot ar vienas vai vairāku minēto personu parakstu.
7. "Kompetentās iestādes" ir iestādes, kas definētas Direktīvas 93/22/EEK 22. pantā; vajadzības gadījumā minētās iestādes var būt iestādes, kas definētas Padomes 1992. gada 6. aprīļa Direktīvas 92/30/EEK par kredītiestāžu konsolidētu uzraudzību ⁽³⁾ 1. pantā.

2. pants

1. Visas dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ievieš un oficiāli atzīst vienu vai vairākas ieguldītāju kompensācijas sistēmas.

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 12. decembra Pirmā direktīva 77/780/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp.). Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/646/EEK (OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1989. gada 15. decembra Otrā direktīva 89/646/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu, ar ko groza Direktīvu 77/780/EEK (OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp.). Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/30/EEK (OV L 110, 28.4.1992., 52. lpp.).

⁽³⁾ OV L 110, 28.4.1992., 52. lpp.

Izņemot gadījumus, kas paredzēti šā punkta otrajā daļā un 5. panta 3. punktā, neviena minētajā dalībvalstī atļauta ieguldījumu sabiedrība nedrīkst veikt ieguldījumu darījumus, ja tā nepiedalās šādā sistēmā.

Dalībvalsts tomēr var atbrīvot kredītiestādi, uz kuru attiecas šī direktīva, no pienākuma piedalīties ieguldītāju kompensācijas sistēmā, ja minētā kredītiestāde saskaņā ar Direktīvas 94/19/EK 3. panta 1. punktu jau ir atbrīvota no pienākuma piedalīties noguldījumu garantijas sistēmā, ar noteikumu, ka aizsardzība un informācija, ko sniedz noguldītājiem, ar tādiem pašiem nosacījumiem tiek sniegta arī ieguldītājiem, kam tādējādi ir vismaz tāda pati aizsardzība, kādu sniedz ieguldītāju kompensācijas sistēmas.

Katra dalībvalsts, kas šo iespēju izmanto, par to informē Komisiju; tā jo īpaši raksturo attiecīgās aizsardzības sistēmas un nosauc kredītiestādes, uz kurām tās attiecas šīs direktīvas nozīmē, kā arī sniedz informāciju par visām turpmākajām pārmaiņām. Komisija par to informē Padomi.

2. Sistēma paredz ieguldītājiem nodrošinājumu saskaņā ar 4. pantu, ja:

— kompetentās iestādes ir atzinušas, ka pēc to ieskata ieguldījumu sabiedrība ar tās finanšu stāvokli tieši saistītu iemeslu dēļ attiecīgajā brīdī nespēj pildīt saistības, kas rodas no ieguldītāju prasījumiem, un tuvākajā laikā nespēs tās pildīt,

vai arī

— tiesu iestāde ar ieguldījumu sabiedrības finanšu stāvokli tieši saistītu iemeslu dēļ ir pieņēmusi lēmumu, kas attiecībā uz ieguldītājiem atceļ iespēju apmierināt to prasījumus

neatkarīgi no tā, kas notiek vispirms.

Nodrošinājumu paredz prasījumiem, kas ceļas no ieguldījumu sabiedrības nespējas:

— atmaksāt no ieguldītājiem saņemto naudas aizdevumu vai ieguldītājiem piederošu un sakarā ar ieguldījumu darījumiem viņu vārdā turētu naudu

vai

— atdot ieguldītājiem visus finanšu instrumentus, kas tiem pieder un ko sakarā ar ieguldījumu tur, pārzina vai pārvalda viņu vārdā

saskaņā ar likumos un līgumos ietvertajiem nosacījumiem.

3. Visus prasījumus, ko saskaņā ar 2. punktu izvirza pret kredītiestādī, uz kuru attiecīgā dalībvalstī attiecas gan šī direktīva, gan Direktīva 94/19/EK, minētā dalībvalsts pēc sava ieskata attiecina uz sistēmu, ko nosaka viena vai otra no minētajām direktīvām. Ne par vienu prasījumu šajās direktīvās paredzēto kompensāciju nevar piešķirt vairāk kā vienu reizi.

4. Ieguldītāja prasījuma apmēru aprēķina saskaņā ar likumos un līgumos ietvertajiem nosacījumiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz atbildību un pretprasījumiem, kuri 2. punktā minētā atzinuma vai lēmuma dienā ir piemērojami, lai aprēķinātu ieguldītājam piederošo finanšu instrumentu, kurus ieguldījumu sabiedrība nespēj atmaksāt vai atdot, apmēru naudā vai vērtību, ko, ja ir iespējams, nosaka, pamatojoties uz tirgus cenu.

3. pants

Ieguldītāju kompensācijas sistēmas paredzētā kompensācija neattiecas uz prasījumiem, kas izriet no darījumiem, kuru sakarā ir pieņemts spriedums krimināllietā par naudas atmazgāšanu, kas definēta Padomes 1991. gada 10. jūnija Direktīvā 91/308/EEK par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai ⁽¹⁾.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz prasījumiem, kas minēti 2. panta 2. punktā, sistēmas paredz katram ieguldītājam nodrošinājumu, kas nav mazāks par ECU 20 000.

Līdz 1999. gada 31. decembrim dalībvalstis, kurās šīs direktīvas pieņemšanas brīdī nodrošinājums ir mazāks par ECU 20 000, drīkst paturēt spēkā šo mazāko nodrošinājuma līmeni ar noteikumu, ka tas nav mazāks par ECU 15 000. Šo iespēju var izmantot arī dalībvalstis, uz kurām attiecas Direktīvas 94/19/EK 7. panta 1. punkta otrās daļas pārejas noteikumi.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka uz dažiem ieguldītājiem neattiecas sistēmas nodrošinājums vai tiem piešķirams zemāka līmeņa nodrošinājums. Minētie izņēmumi uzskaitīti I pielikumā.

3. Šis pants neliedz paturēt spēkā vai pieņemt noteikumus, kas paredz ieguldītājiem lielāku vai pilnīgāku nodrošinājumu.

4. Dalībvalsts 1. punktā vai 3. punktā paredzēto nodrošinājumu drīkst samazināt līdz noteiktam procentuālam apjomam no ieguldītāja prasījuma. Nodrošināmajai summai procentuāli tomēr jābūt

vienādam ar 90 % no prasījuma apjoma vai lielākam, taču summa, kas jāizmaksā saskaņā ar sistēmu, ir mazāka par ECU 20 000.

5. pants

1. Ja ieguldījumu sabiedrība, kurai saskaņā ar 2. panta 1. punktu ir jāpiedalās sistēmā, nepilda pienākumus, ko minētā sistēma uzliek to dalībniekiem, par to ziņo kompetentajām iestādēm, kas izdevušas atļauju, un tās sadarbībā ar kompensācijas sistēmu veic vajadzīgos pasākumus, tostarp uzliek sodus, lai nodrošinātu to, ka ieguldījumu sabiedrība pienākumus pilda.

2. Ja minētie pasākumi nenodrošina to, ka ieguldījumu sabiedrība pilda pienākumus un valsts tiesību akti ļauj izslēgt dalībnieci, sistēma ar kompetentu iestāžu skaidru piekrišanu ne vēlāk kā 12 mēnešus iepriekš var paziņot par nodomu izslēgt ieguldījumu sabiedrību no sistēmas. Sistēma joprojām paredz nodrošinājumu saskaņā ar 2. panta 2. punkta otro apakšpunktu attiecībā uz ieguldījumu darījumiem, ko veic šajā laikā. Ja līdz paziņojuma termiņa beigām ieguldījumu sabiedrība nav pienākumus izpildījusi, kompensācijas sistēma, atkal ar kompetentu iestāžu skaidru piekrišanu, var to izslēgt.

3. Ja valsts tiesību akti to pieļauj, un ar skaidru to kompetento iestāžu piekrišanu, kas izdevušas tās atļauju, ieguldījumu sabiedrība, kas ir izslēgta no ieguldītāju kompensācijas sistēmas, var arī turpmāk sniegt ieguldījumu pakalpojumus, ja pirms izslēgšanas tā ir paredzējusi alternatīvas kompensācijas procedūras, kas ieguldītājiem sniegtu vismaz līdzvērtīgu nodrošinājumu tam, ko piedāvā oficiāli atzīta sistēma ar minētajai sistēmai līdzvērtīgiem nosacījumiem.

4. Ja ieguldījumu sabiedrība, kuru saskaņā ar 2. punktu ierosina izslēgt, nespēj izstrādāt alternatīvas procedūras, kas atbilst 3. punkta nosacījumiem, kompetentās iestādes, kas izdevušas tās atļauju, tūlīt to atsauc.

6. pants

Pēc ieguldījumu sabiedrības atļaujas atsaukuma joprojām tiek sniegts nodrošinājums, kas paredzēts 2. panta 2. punktā attiecībā uz ieguldījumu darījumiem, kas veikti līdz minētajam atsaukumam.

7. pants

1. Ieguldītāju kompensācijas sistēmas, kas dalībvalstī ir ieviestas un oficiāli atzītas saskaņā ar 2. panta 1. punktu, attiecas arī uz to filiāļu ieguldītājiem, ko ieguldījumu sabiedrības izveido citās dalībvalstīs.

⁽¹⁾ OV L 166, 28.6.1991., 77. lpp.

Līdz 1999. gada 31. decembrim ne paredzētā nodrošinājuma līmenis, ne apjoms, ietverot procentus, nedrīkst pārsniegt maksimālo nodrošinājuma līmeni vai apjomu, ko uzņēmējas dalībvalsts teritorijā piedāvā attiecīgā kompensācijas sistēma. Līdz minētajai dienai Komisija izstrādā ziņojumu, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, piemērojot šo apakšpunktu un iepriekš minētās Direktīvas 94/19/EK 4. panta 1. punktu, un apsver vajadzību turpināt šo noteikumu piemērošanu. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par direktīvu, kas paredz pagarināt to derīgumu.

Ja uzņēmējas dalībvalsts ieguldītāju kompensācijas sistēmas piedāvātā nodrošinājuma līmenis vai apjoms, ietverot procentus, pārsniedz nodrošinājuma līmeni vai apjomu, kādu piedāvā dalībvalstī, kurā ieguldījumu sabiedrībai izsniegta atļauja, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina tās teritorijā oficiāli atzītu sistēmu, kam filiāle var brīvprātīgi pievienoties, lai papildinātu nodrošinājumu, kāds jau ir tās ieguldītājiem sakarā ar tās piederību izcelsmes dalībvalsts sistēmai.

Sistēmai, kurai filiāle pievienojas, jāattiecas uz to iestāžu kategoriju, kurai filiāle pieder vai visvairāk līdzinās uzņēmējā dalībvalstī.

Dalībvalstis nodrošina, ka visās ieguldītāju kompensācijas sistēmās tiek paredzēti objektīvi un vispārpiemērojami nosacījumi attiecībā uz šo filiāļu līdzdalību. Uzņemšana ir atkarīga no tā, vai filiāle pilda attiecīgus pienākumus, ko uzliek līdzdalība, un jo īpaši attiecībā uz dalības maksām un citiem maksājumiem. Īstenojot šo punktu, dalībvalstis vadās pēc pamatprincipiem, kas izklāstīti II pielikumā.

2. Ja filiāle, kas izmantojusi brīvprātīgas līdzdalības iespēju saskaņā ar 1. punktu, nepilda pienākumus, ko tai uzliek līdzdalība ieguldītāju kompensācijas sistēmā, tiek ziņots kompetentajām iestādēm, kas izdevušas tās atļauju, un sadarbībā ar kompensācijas sistēmu tiek veikti vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka filiāle savus pienākumus pilda.

Ja minētie pasākumi neļauj nodrošināt to, ka filiāle pilda šajā pantā minētos pienākumus, tad pēc attiecīgā paziņojuma termiņa, kas nav mazāks par 12 mēnešiem, kompensācijas sistēma var filiāli izslēgt ar to kompetento iestāžu piekrišanu, kas izdevušas atļauju. Ieguldījumu darījumus, kas veikti līdz izslēgšanas dienai, pēc šīs dienas turpina nodrošināt kompensācijas sistēma, kurai filiāle brīvprātīgi pievienojusies. Ieguldītājus informē par papildu nodrošinājuma atsaukumu un dienu, kad tas stājas spēkā.

8. pants

1. Nodrošinājums, ko paredz 4. panta 1., 3. un 4. punkts, attiecas uz ieguldītāja prasījumu kopumā attiecībā pret vienu un to

pašu ieguldījumu sabiedrību saskaņā ar šo direktīvu neatkarīgi no kontu skaita, valūtas un atrašanās vietas Kopienā.

Dalībvalstis tomēr var noteikt, ka līdzekļus valūtās, kas nav dalībvalstu valūtas un ECU, izslēdz no nodrošinājuma vai tiem piemēro zemāku nodrošinājumu. Šī izvēles iespēja neattiecas uz finanšu instrumentiem.

2. Aprēķinot nodrošinājumu, kas ir paredzēts 4. panta 1., 3. un 4. punktā, ņem vērā katra ieguldītāja daļu kopīgā ieguldījuma darījumā.

Ja nav īpašu noteikumu, prasījumus vienādi sadala starp ieguldītājiem.

Dalībvalstis var paredzēt, ka, lai aprēķinātu 4. panta 1., 3. un 4. punktā noteiktos ierobežojumus, prasījumus, kas attiecas uz kopīgu ieguldījuma darījumu, kura sakarā tiesības ir vismaz divām personām kā sabiedrības, apvienības vai līdzīga veida grupējuma, kas nav juridiska persona, locekļiem, var summēt un uzskatīt, ka tie saistās ar ieguldījumu, ko veicis viens vienīgs ieguldītājs.

3. Ja ieguldītājam nav piešķirtas tiesības attiecībā uz summām vai vērtspapīriem, kas ir viņa turējumā, kompensāciju saņem pilntiesīgā persona ar noteikumu, ka šī persona ir identificēta vai identificējama līdz 2. panta 2. punktā minētā atzinuma vai lēmuma dienai.

Ja pilntiesīgas ir divas vai vairākas personas, ņem vērā daļu, kas pienākas katrai no tām saskaņā ar noteikumiem par summu vai vērtspapīru pārvaldību, lai aprēķinātu ierobežojumus, kas paredzēti 4. panta 1., 3. un 4. punktā.

Šis noteikums neattiecas uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem.

9. pants

1. Kompensācijas sistēma veic vajadzīgus pasākumus, lai informētu ieguldītājus par atzinumu vai lēmumu, kas minēts 2. panta 2. punktā, un, ja jāizmaksā viņiem kompensācija, tas tiktu izdarīts iespējami drīz. Tā var noteikt termiņu, kurā ieguldītājiem jāiesniedz prasījumi. Šis termiņš nedrīkst būt īsāks par pieciem mēnešiem no iepriekšminētā atzinuma vai lēmuma dienas vai no dienas, kurā šis atzinums vai spriedums darīts zināms atklātībā.

Sistēma tomēr nedrīkst izmantot minētā termiņa beigšanos, lai atteiktu nodrošinājumu ieguldītājam, kas nav varējis laikā īstenot tiesības uz kompensāciju.

2. Sistēmai jābūt gatavai samaksāt ieguldītāja prasījumu iespējami drīz un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc prasījuma pamatotības un tā apmēra noteikšanas.

Vienīgi izņēmuma apstākļos un īpašos gadījumos kompensācijas sistēma var griezties kompetentās iestādēs, lai pagarinātu termiņu. Nevienš šāds pagarinājums nedrīkst pārsniegt trīs mēnešus.

3. Neatkarīgi no 2. punktā noteiktā termiņa, ja pret ieguldītāju vai kādu citu personu, kam ir piešķirtas tiesības vai kas saņem peļņu no ieguldījumu darījuma, izvirzīta apsūdzība par vai sakarā ar naudas atmazgāšanu, kā noteikts Direktīvas 91/308/EEK 1. pantā, kompensācijas sistēma var atlikt visus maksājumus līdz tiesas spriedumam.

10. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas ieguldījumu sabiedrības veic attiecīgus pasākumus, lai faktiskajiem un potenciālajiem ieguldītājiem sniegtu informāciju, kas vajadzīga, lai noskaidrotu ieguldītāju kompensācijas sistēmu, kurā ieguldījumu sabiedrība un tās filiāles Kopienā piedalās, vai alternatīvas procedūras, kas paredzētas atbilstīgi 2. panta 1. punkta otrajai daļai vai 5. panta 3. punktam. Ieguldītājus informē par piemērojamiem ieguldītāju kompensācijas sistēmas noteikumiem vai alternatīvām procedūrām, tostarp kompensācijas sistēmas piedāvātā nodrošinājuma apmēru un apjomu, un par visiem noteikumiem, ko dalībvalstis nosaka saskaņā ar 2. panta 3. punktu. Minētā informācija ir viegli pieejama un saprotama.

Pēc pieprasījuma sniedz arī informāciju par nosacījumiem, kas attiecas uz kompensāciju, un formalitātēm, kas jāizpilda, lai kompensāciju iegūtu.

2. Šā panta 1. punktā paredzētā informācija ir pieejama tā, kā tas noteikts valsts tiesību aktos tās dalībvalsts valodā vai valodās, kur filiāle darbojas.

3. Dalībvalstis nosaka normas, kas ierobežo 1. punktā minētās informācijas izmantošanu reklāmai, lai novērstu šāda izmantojuma iespaidu uz finanšu sistēmas stabilitāti vai ieguldītāju uzticību. Dalībvalsts jo īpaši var ierobežot šādas reklāmas saturu līdz lietišķai norādei uz sistēmu, kurā ieguldījumu sabiedrība piedalās.

11. pants

1. Katra dalībvalsts pārbauda, vai tādas ieguldījumu sabiedrības izveidotām filiālēm, kuras vadība atrodas ārpus Kopienas, ir nodrošinājums, kas ir vienāds ar šajā direktīvā noteikto. Ja šāda nodrošinājuma nav, dalībvalsts, ievērojot Direktīvas 93/22/EEK 5. pantu, var paredzēt, ka filiāles, ko izveido ieguldījumu sabiedrība, kuras vadība atrodas ārpus Kopienas, pievienojas ieguldītāju kompensācijas sistēmai, kas darbojas tās teritorijā.

2. To filiāļu faktiskajiem un potenciālajiem ieguldītājiem, ko izveidojusi ieguldījumu sabiedrība, kuras vadība atrodas ārpus Kopienas, minētā ieguldījumu sabiedrība sniedz visu vajadzīgo informāciju par kompensācijas procedūrām, kas attiecas uz to ieguldījumiem.

3. Šā panta 2. punktā paredzētā informācija ir pieejama tā, kā tas noteikts dalībvalsts tiesību aktos, tās dalībvalsts valodā vai valodās, kurā filiāle darbojas, un izklāstīta skaidri un saprotami.

12. pants

Neatkarīgi no citām tiesībām, kādas valsts tiesību akti var piešķirt attiecībā uz sistēmām, veicot kompensācijas maksājumus ieguldītājiem, sistēmām ir subrogācijas tiesības attiecībā uz šo ieguldītāju tiesībām likvidācijas procesā par summām, kas ir vienādas ar to maksājumiem.

13. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka ieguldītāju tiesības uz kompensāciju var būt iemesls ieguldītāja sūdzībai par kompensācijas sistēmu.

14. pants

Līdz 1999. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, vajadzības gadījumā ar priekšlikumiem tās pārskatīšanai.

15. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā līdz 1998. gada 26. septembrim. Par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Metodes, kā veikt šādas atsauces, nosaka dalībvalstis.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus svarīgākos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

16. pants

Direktīvas 93/22/EEK 12. pantu atceļ 15. panta 1. punktā minētajā dienā.

17. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad tā publicēta *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

18. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1997. gada 3. martā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. M.GIL-ROBLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M.DE BOER

I PIELIKUMS

IZŅĒMUMU SARAKSTS, KAS MINĒTS 4. PANTA 2. PUNKTĀ

1. Profesionāli un iestādēs apvienoti ieguldītāji, tostarp:
 - ieguldījumu sabiedrības, kas definētas Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 2. punktā,
 - kredītiestādes, kas definētas Padomes Direktīvas 77/780/EEK 1. panta pirmajā ievilkumā,
 - finanšu iestādes, kas definētas Direktīvas 89/646/EEK 1. panta 6. punktā,
 - apdrošināšanas uzņēmumi,
 - kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi,
 - pensiju un pabalsta fondi.

Citi profesionāli un iestādēs apvienoti ieguldītāji.
2. Pārvalstiskas iestādes, valdības un pārvaldes iestādes.
3. Apgabalu, reģionu, vietējās un municipālās varas iestādes.
4. Ieguldījumu sabiedrību direktori, vadītāji un personiski atbildīgi locekļi, personas, kuru turējumā ir 5 % vai vairāk šādu ieguldījumu sabiedrību kapitāla, personas, kas atbild par likumā noteikto ieguldījumu sabiedrības grāmatvedības dokumentu revīziju un ieguldītāji ar līdzīgu statusu citās tās pašas grupas sabiedrībās, pie kādas pieder šāda sabiedrība.
5. Tuvi radnieki un trešās personas, kas darbojas 4. punktā minēto ieguldītāju vārdā.
6. Tās pašas grupas citas sabiedrības.
7. Ieguldītāji, kas ir atbildīgi vai kas ir izmantojuši noteiktus apstākļus attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību, un kas ir atbildīgi par tās finansiālajām grūtībām vai veicinājuši tās finanšu stāvokļa pasliktināšanos.
8. Sabiedrības, kuras ir tik lielas, ka tām nav atļauts sastādīt saīsinātu bilanci saskaņā ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtās direktīvas 78/660/EEK 11. pantu, kas pamatota ar Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un kas attiecas uz noteikta veida uzņēmēj sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/8/EK (OV L 82, 25.3.1994., 33. lpp.).

II PIELIKUMS

PAMATPRINCIPI

(minēti 7. panta 1. punkta piektajā daļā)

Ja filiāle piesakās dalībai uzņēmējas dalībvalsts sistēmā attiecībā uz papildu nodrošinājumu, uzņēmējas dalībvalsts sistēma kopā ar izcelsmes dalībvalsts sistēmu divpusēji nosaka attiecīgus noteikumus un procedūras šīs filiāles ieguldītāju kompensāciju izmaksai. Gan uz minēto procedūru izveidi, gan dalības nosacījumu izstrādi, ko piemēro minētajai filiālei (kā norādīts 7. panta 1. punktā), attiecas šādi principi:

- a) uzņēmējas dalībvalsts sistēma patur visas tiesības attiecināt uz ieguldījumu sabiedrībām, kas ir tās dalībnieces, savus objektīvos un vispārpiemērojamus noteikumus; tā var prasīt, lai tai sniedz svarīgo informāciju un ir tiesīga kopā ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentām iestādēm šo informāciju pārbaudīt;
- b) uzņēmējas dalībvalsts sistēma izpilda papildu kompensācijas prasības pēc tam, kad izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tai ir paziņojušas par 2. panta 2. punktā minēto atzinumu vai lēmumu. Pirms papildu kompensācijas izmaksas uzņēmējas dalībvalsts sistēmai ir visas tiesības pārbaudīt ieguldītāja tiesības atbilstīgi saviem standartiem un procedūrām;
- c) uzņēmējas dalībvalsts un izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka ieguldītāji saņem kompensāciju laikus un paredzētajā apmērā. Jo īpaši tās vienojas par to, kā pretprasījumi, kuru sakarā var piešķirt atlīdzību saskaņā ar katru no sistēmām, iespaidos kompensāciju, ko katra no sistēmām maksā ieguldītājam;
- d) par papildu nodrošinājumu uzņēmējas dalībvalsts sistēma no filiālēm ir tiesīga ņemt maksu, kas ir pienācīgi pamatota, ņemot vērā nodrošinājumu, ko maksā izcelsmes dalībvalsts sistēma. Lai atvieglinātu maksāšanu, uzņēmējas dalībvalsts sistēma ir tiesīga pieņemt, ka tās atbildība jebkurā gadījumā būs ierobežota līdz apmēram, kādā nodrošinājums, ko tā piedāvā, pārsniedz nodrošinājumu, ko piedāvā izcelsmes dalībvalsts, neatkarīgi no tā, vai izcelsmes dalībvalsts faktiski maksā kompensāciju par ieguldītāju prasījumiem uzņēmējā dalībvalstī.